

Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj Psp-10/2023-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Gospiću po sucu Mirjani Kosanović kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ivice Ćubelića iz Gračaca, Ulica Hrvatskog proljeća 14, OIB: 93531436024 kojeg zastupa punomoćnik Marko Kolanović, odvjetnik u Zadru, Braće Vranjanin 6b protiv tužene Marine Tešija iz Lećevica, Ulica kralja Zvonimira 60, OIB: 11154974878 koju zastupa punomoćnik Ante Ćurković, odvjetnik iz Splita, Vukovarska 150, zbog smetanja posjeda, nakon glavne i javne rasprave zaključene 27. srpnja 2026. i nakon objave 5. listopada 2026.

r i j e š i o j e :

I. Utvrđuje se da je tuženica Marina Tešija iz Lećevica, Ulica kralja Zvonimira 60, OIB: 11154974878 kao vlasnica OPG-a „Marina Tešija“ smetala tužitelja Ivicu Ćubelića iz Gračaca, Ulica Hrvatskog proljeća 14, OIB: 93531436024 u njegovom posljednjem mirnom posjedu nekretnina oznake čest. zem. 1654/2, 1654/3, 1657, 1682, 1680, 1679, 1676, 1666, 1665, 1664, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1814, 1815 i 1817, sve k.o. Bruvno (koje odgovaraju ranijoj ARKOD oznaci ID 3258038), posjedu nekretnine oznake čest. zem. 1513/1 k.o. Bruvno (koja odgovara ARKOD oznaci ID 3392021) te posjedu nekretnine oznake čest. zem. 1513/1 k.o. Bruvno (koja odgovara ARKOD oznaci ID 3392008) i to u dijelu označenom na Skici lica mjesta iz ožujka 2022. godine i dopuni nalaza izrađenim od strane društva Geo-Lika po ovlaštenom dipl. ing. geod. Darku Jakeševiću iz ožujka 2022. crvenom linijom i dužinama označenim slovima A-B-C-D-E-F-G-H-I-J-K-L-M-O-P-R-S-T-U-V-Z-X koja crvena linija dužinom A-B prolazi kroz čest. zem. 1654/2 k.o. Bruvno, dužinom B-C prolazi kroz čest. zem. 1654/3 k.o. Bruvno, dužinom C-D prolazi kroz čest. zem. 1657 k.o. Bruvno, dužinom D-E prolazi kroz čest. zem. 1682, k.o. Bruvno, dužinom E-F prolazi kroz čest. zem. 1680 k.o. Bruvno, dužinom F-G-H prolazi kroz čest. zem. 1679 k.o. Bruvno, dužinom H-I prolazi kroz čest. zem. 1676 k.o. Bruvno, dužinom I-J prolazi kroz čest. zem. 1666 k.o. Bruvno, dužinom J-K prolazi kroz čest. zem. 1665 k.o. Bruvno, dužinom K-L prolazi kroz čest. zem. 1664 k.o. Bruvno, dužinom L-M prolazi kroz čest. zem. 1807 k.o. Bruvno, dužinom M-N prolazi kroz čest. zem. 1808 k.o. Bruvno, dužinom N-O prolazi kroz čest. zem. 1809 k.o. Bruvno, dužinom O-P prolazi kroz čest. zem. 1810 k.o. Bruvno, dužinom P-R prolazi kroz čest. zem. 1811 k.o. Bruvno, dužinom R-S prolazi kroz čest. zem. 1812 k.o. Bruvno, dužinom S-T prolazi kroz čest. zem. 1814 k.o. Bruvno, dužinom T-U prolazi kroz čest. zem. 1815 k.o.

Bruvno i dužinom U-V prolazi kroz čest. zem. 1817 k.o. Bruvno, te se nastavlja dužinom V-Z kroz čest. zem. 1513/1 k.o. Bruvno kojoj pripada ARKOD ID 3392021 a potom završava dužinom Z-X koja prolazi čest. zem. 1513/1 k.o. Bruvno, a kojoj pripada ARKOD ID 3392008, na način da je oduzela posjed opisanih nekretnina tužitelju koje mu služe za ispašu stoke i ogradila ga električnim pastirom.

II. Nalaže se tuženici Marini Tešija iz Lećevica, Ulica kralja Zvonimira 60, OIB: 11154974878 kao vlasnici OPG-a „Marina Tešija“ uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja na način da ukloni električnog pastira sa nekretnina oznake čest. zem. 1654/2, 1654/3, 1657, 1682, 1680, 1679, 1676, 1666, 1665, 1664, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1814, 1815 i 1817, sve k.o. Bruvno (koje odgovaraju ranijoj ARKOD oznaci ID 3258038), nekretnine oznake čest. zem. 1513/1 k.o. Bruvno koja odgovara ARKOD oznaci ID 3392021 te nekretnine oznake čest. zem. 1513/1 k.o. Bruvno koja odgovara ARKOD oznaci ID 3392008 koji je električni pastir postavljen u dijelu označenom na Skici lica mjesta iz ožujka 2022. godine i dopuni nalaza izrađenim od strane društva Geo-Lika po ovlaštenom dipl. ing. geod. Darku Jakeševiću iz ožujka 2022. koji se proteže crvenom linijom i dužinama označenim slovima A-B-C-D-E-F-G-H-I-J-K-L-M-O-P-R-S-T-U-V-Z-X koja crvena linija dužinom A-B prolazi kroz čest. zem. 1654/2 k.o. Bruvno, dužinom B-C prolazi kroz čest. zem. 1654/3 k.o. Bruvno, dužinom C-D prolazi kroz čest. zem. 1657 k.o. Bruvno, dužinom D-E prolazi kroz čest. zem. 1682, k.o. Bruvno, dužinom E-F prolazi kroz čest. zem. 1680 k.o. Bruvno, dužinom F-G-H prolazi kroz čest. zem. 1679 k.o. Bruvno, dužinom H-I prolazi kroz čest. zem. 1676 k.o. Bruvno, dužinom I-J prolazi kroz čest. zem. 1666 k.o. Bruvno, dužinom J-K prolazi kroz čest. zem. 1665 k.o. Bruvno, dužinom K-L prolazi kroz čest. zem. 1664 k.o. Bruvno, dužinom L-M prolazi kroz čest. zem. 1807 k.o. Bruvno, dužinom M-N prolazi kroz čest. zem. 1808 k.o. Bruvno, dužinom N-O prolazi kroz čest. zem. 1809 k.o. Bruvno, dužinom O-P prolazi kroz čest. zem. 1810 k.o. Bruvno, dužinom P-R prolazi kroz čest. zem. 1811 k.o. Bruvno, dužinom R-S prolazi kroz čest. zem. 1812 k.o. Bruvno, dužinom S-T prolazi kroz čest. zem. 1814 k.o. Bruvno, dužinom T-U prolazi kroz čest. zem. 1815 k.o. Bruvno i dužinom U-V prolazi kroz čest. zem. 1817 k.o. Bruvno, te se nastavlja dužinom V-Z kroz čest. zem. 1513/1 k.o. Bruvno kojoj pripada ARKOD ID 3392021 a potom završava dužinom Z-X koja prolazi čest. zem. 1513/1 k.o. Bruvno, a koja pripada ARKOD-u ID 3392008, te joj se zabranjuje svako takvo ili slično smetanje posjeda tužitelja IVICE ĆUBELIĆA ubuduće, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan prijedlog radi donošenja rješenja o privremenoj mjeri.

IV. Nalaže se tuženici da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 2.150,35 EUR-a, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženice Marine Tešija zbog smetanja posjeda kojom traži da se utvrdi kako je tuženica, kao nositeljica OPG-a „Marina Tešija“ smetala tužitelja u njegovom posljednjem mirnom posjedu nekretnina na području k.o. Bruvno na način da je predmetne nekretnine odnosno njihov dio zauzela radi ispaše stoke te ih ogradila električnim pastirom čime je tužitelju oduzela dotadašnji posjed. Tužitelj nadalje traži uspostavu prijašnjeg posjedovnog stanja uklanjanjem električnog pastira te zabranu svakog takvog ili sličnog smetanja ubuduće.

2. Predmetni postupak prvotno se vodio pod poslovnim brojem Psp-9/2021. Rješenjem ovog suda poslovni broj Psp-9/2021-39 od 21. listopada 2022. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja zbog smetanja posjeda. Tužitelj je tvrdio da je bio posljednji mirni posjednik pašnjaka te da je tuženica u lipnju 2021. zauzela zemljište i ogradila ga električnim pastirima radi ispaše svoje stoke. Tražio je utvrđenje smetanja posjeda, uklanjanje električnog pastira, uspostavu prijašnjeg posjedovnog stanja i zabranu budućeg sličnog smetanja. Tuženica je osporavala da je tužitelj bio u posjedu zemljišta te je navela da ona i njezin suprug zemljište faktično koriste za ispašu stoke još od 2014. Također je istaknula da upis zemljišta u ARKOD-u ne dokazuje posjed niti vlasništvo nad zemljištem. Kao odlučan prigovor tuženica je istaknula da je tužitelj zakasnio s podnošenjem tužbe jer je za navodno smetanje znao više od 30 dana prije podnošenja tužbe. Sud je, prije svega, odlučivao upravo o tom prigovoru prekluzije. Na temelju iskaza svjedoka sud je zaključio da je električni pastir postavljen najkasnije u travnju 2021. radi napasanja stoke tuženice. Utvrđeno je i da je stoka tuženice na tom području bila do 1. lipnja 2021. kada je odvedena na drugo mjesto. Sud je posebno uzeo u obzir činjenicu da je tužitelj često prolazio cestom uz sporne nekretnine te zaključio da je morao ranije uočiti električnog pastira i stoku tuženice. Potvrda policije od 7. lipnja 2021. dokazivala je samo da je toga dana zatečen električni pastir, ali nije dokazivala da je on toga dana postavljen niti kada je došlo do smetanja. Sud je stoga zaključio da je tužitelj za smetanje i osobu koja ga je počinila morao znati prije 7. lipnja 2021. zbog čega je tužba podnesena 6. srpnja 2021. bila nepravodobna. Budući da Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisuje subjektivni rok od 30 dana za traženje posjedovne zaštite, sud je zbog proteka tog prekluzivnog roka odbio tužbeni zahtjev. Sud je odbio i prijedlog za određivanje privremene mjere jer tužitelj nije dokazao postojanje tražbine koja bi opravdavala njezino određivanje. Tužitelju je na kraju naloženo da tuženici naknadi parnični trošak od 332,00 eura. Tužitelj je žalbom osporavao prvostupanjsko rješenje u cijelosti ističući bitnu povredu odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pogrešnu primjenu materijalnog prava te pogrešnu odluku o troškovima postupka. Kao najvažnije istaknuo je da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je istekao subjektivni rok od 30 dana za podnošenje tužbe zbog smetanja posjeda. Tužitelj je tvrdio da je za postavljanje električnog pastira saznao 7. lipnja 2021. kada je o tome obavijestio policiju pa je tužba podnesena 6. srpnja 2021. pravodobna. Posebno je osporavao zaključak suda da je, zato što je često prolazio cestom uz pašnjak, morao ranije vidjeti električnog pastira i znati tko ga je postavio, smatrajući takav zaključak nagađanjem i nedostatno obrazloženim. Istaknuo je i da sud nije pravilno ocijenio sve izvedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti čime je, prema njegovu mišljenju, pogrešno utvrdio činjenično stanje i povrijedio članak 8. Zakona o parničnom postupku. Zbog toga je predložio da drugostupanjski sud preinači rješenje i prihvati njegov tužbeni zahtjev odnosno podredno da ga ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Županijski sud u Zagrebu je uvažio žalbu tužitelja i ukinuo rješenje ovog suda te predmet vratio na ponovno odlučivanje, a razlog ukidanja bio je zaključak Županijskog suda da su razlozi prvostupanjskog suda o tome kada je tužitelj saznao za postavljanje električnog pastira bili nejasni, proizvoljni i nekritički. Drugostupanjski sud posebno je istaknuo da sama činjenica da je tužitelj često prolazio cestom uz predmetni pašnjak ne dokazuje da je ranije znao za postavljanje električnog pastira niti da je znao tko ga je postavio. Županijski sud je naložio prvostupanjskom sudu da u ponovljenom postupku održi novu glavnu raspravu i pravilno ocijeni sve dokaze, a

posebno dokaze koji se odnose na pitanje kada je tužitelj stvarno saznao za čin smetanja - postavljanje električnog pastira i tko ga je postavio. Županijski sud je zauzeo stajalište da je rok od 30 dana iz članka 21. stavka 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima procesne naravi, a ne materijalnopravni rok. Stoga, ako sud nakon ponovnog postupka utvrdi da je tužba podnesena nakon isteka tog roka, ne treba odbiti tužbeni zahtjev nego odbaciti tužbu kao nepravodobnu. Ako pak utvrdi da je tužba pravodobna, sud mora ispitati i ostale bitne prigovore tužene, osobito je li tužitelj uopće bio posljednji mirni posjednik predmetnog zemljišta (aktivna legitimacija) te je li tužena osoba koja je izvršila čin smetanja ili je dala nalog za njegovo izvršenje (pasivna legitimacija). Pritom, Županijski sud je naglasio da se u postupku zbog smetanja posjeda raspravlja samo o posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, a ne o vlasništvu, pravu na posjed ili pravnoj osnovi posjeda.

4. Slijedom navedenog, u ponovljenom postupku bilo je potrebno prvenstveno utvrditi je li tužba podnesena pravodobno, a potom, ako jest, utvrditi posljednje mirno stanje posjeda i postojanje konkretnog čina smetanja, kao i pitanje je li upravo tuženica osoba koja je počinila čin smetanja odnosno dala nalog za njegovo izvršenje.

5. Posjedovna zaštita pruža se prema odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ 91/1996., 68/1998., 137/1999., 22/2000., 73/2000., 114/2001., 79/2006., 141/2006., 146/2008., 38/2009., 153/2009., 90/2010., 143/2012., 152/2014., 81/2015. i 94/2017.; dalje: ZVDSP), osobito odredbama kojima se uređuje posjed i posjedovna zaštita.

6. Prema članku 10. ZVDSP-a posjed predstavlja faktičnu vlast glede stvari, odnosno faktičnu vlast glede prava, dok se odredbama članaka 11. do 17. uređuju različiti oblici posjeda, uključujući samostalni i nesamostalni posjed, suposjed, kao i kakvoća posjeda, odnosno zakonit, istinit i pošten posjed.

7. Za ovaj postupak, međutim, nije odlučno pitanje vlasništva nad nekretninama niti postojanje konačnog prava na posjed. Bit posjedovne zaštite jest zaštita faktičnog stanja koje je postojalo neposredno prije čina smetanja.

8. Prema članku 20. stavku 2. ZVDSP-a, tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedu uznemirava, samovlasno je smetao njegov posjed. Člankom 21. stavkom 1. ZVDSP-a propisano je da onaj koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda.

9. Prema članku 22. ZVDSP-a posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štiti putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Sud pruža posjedovnu zaštitu prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, neovisno o pravu na posjed, pravnom temelju posjeda i poštenju posjednika.

10. Prema članku 27. ZVDSP-a posjednik ima pod određenim pretpostavkama pravo na dopuštenu samopomoć, dok se sudska zaštita ostvaruje u posebnom postupku zbog smetanja posjeda.

11. U smislu članka 22. stavka 2. ZVDSP-a raspravljanje u parnici zbog smetanja posjeda ograničeno je na činjenice posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Stoga nisu odlučne činjenice koje se odnose na pravo vlasništva, pravo na posjed, pravni temelj posjeda, njegovu kakvoću ili savjesnost posjednika.

12. Odredbom članka 21. stavka 3. ZVDSP-a propisano je da pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od 30 dana od dana kada je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja.

13. U postupovnom smislu, mjerodavna je odredba članka 441. ZPP-a prema kojoj se u parnicama zbog smetanja posjeda raspravljanje ograničava na posljednje stanje posjeda i nastalo smetanje, dok je isključeno raspravljanje o pravu na posjed, pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda te zahtjevima za naknadu štete.

14. Odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025. - dalje u tekstu: ZPP) propisano je da sud odlučuje koje će činjenice uzeti kao dokazane na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

15. U ovom postupku pitanje pravodobnosti tužbe predstavlja pitanje o kojem je potrebno odlučiti prije ocjene posljednjeg mirnog posjeda i samog čina smetanja.

16. U ponovljenom postupku proveden je dokaz dopunskim saslušanjem svjedoka Ivana Tešija, Borislava Vojnovića i Marinka Tulumovića i tužitelja.

16.1. Svjedok Ivan Tešija, suprug tužene, u cijelosti je ostao kod svog ranijeg iskaza, ali je dopunio iskaz tvrdnjom da je tužitelj predmetne nekretnine morao uočiti najmanje tri do četiri mjeseca prije podnošenja tužbe budući da svakodnevno prolazi pokraj njih. Naveo je da tužitelj vodi više posjedovnih parnica kako bi u tim postupcima dokazivao da je onemogućen u korištenju poljoprivrednih površina, a kao razlog takvog postupanja naveo je da tužitelj time želi izbjeći moguće posljedice vezane uz ostvarivanje poljoprivrednih potpora. Svjedok je pritom naveo da je njegova supruga koristila predmetne pašnjake za ispašu stoke te da se radi o rotacijskoj ispaši koju su on i supruga provodili tijekom više godina. Istaknuo je da se u Lici nalazi od 2008. te da je predmetne nekretnine koristio više godina prije nego što ih je kupio, a naveo je i da je na tom području ranije imao kamp-kućicu. Posebno je tvrdio da tužitelj nije stvarno koristio predmetne nekretnine u opsegu koji je navodio te da ARKOD upis ne predstavlja dokaz posjeda. Prema njegovom iskazu, tužitelj je svakodnevno prolazio uz predmetne nekretnine i stoga je morao ranije uočiti stoku i način korištenja zemljišta.

16.2. Svjedok Borislav Vojnović ostao je u cijelosti kod svog ranijeg iskaza te je naveo da tužitelj predmetne nekretnine koristi od 2013. ili 2014. odnosno najmanje pet godina prije nego što ih je počeo koristiti Tešija. Istaknuo je da je tužitelju davao na korištenje svoje zemljište u neposrednoj blizini predmetnih nekretnina za napasanje stoke i da zbog toga dobro poznaje stanje na tom području. Prema njegovu iskazu, stoka Tešija ranije je često bila bez nadzora i prelazila na okolne njive zbog čega su intervenirali i policija i drugi mještani dok je tužiteljeva stoka bila pod nadzorom pastira

i ograđena električnim pastirom. Naveo je da se u neposrednoj blizini nalazi izvor Crljenac udaljen oko stotinjak metara od kuće Tešija koji su za napajanje stoke koristili različiti poljoprivrednici uključujući tužitelja i Tešiju. Međutim, prema njegovom iskazu, Tešija se na tom području pojavio tek oko 2018. ili 2019. kada je najprije napravio baraku dok prije 2016. nije koristio predmetne nekretnine. Svjedok je time potvrdio navode tužitelja o njegovu ranijem korištenju predmetnog područja, ali je istodobno naveo da mu nije poznato je li tužitelj prije podnošenja tužbe upozoravao tuženu ili njezina supruga.

16.3. Svjedok Marinko Tulumović naveo je da Tešija na lijevoj strani predmetnog područja nije bio prisutan prije 2018. ili 2019. te da je u to vrijeme ondje uglavnom bila stoka tužitelja. Prema njegovim saznanjima, Tešija je stoku na to područje dovezao 2019. ili 2020., a tijekom 2020. i 2021. godine više je puta viđao njegovu stoku na tom području, uključujući i kretanje stoke prema izvoru vode. Istaknuo je da je više puta upozoravao Tešijine radnike zbog stoke koja se kretala bez nadzora i dolazila na cestu. Za tužitelja je naveo da je imao pastira koji je čuvao stoku i da je njegova stoka bila ograđena električnim pastirom. Posebno je važno da je svjedok naveo da je ranije, u iskazu iz 2022. izjavio da je vidio Tešiju i njegove radnike kako postavljaju električni pastir na udaljenosti od oko 300 do 400 metara od njihove kuće, ali je u ponovljenom saslušanju pojasnio da je u tom dijelu ranijeg iskaza bio zbunjen te da nije mislio da ih je vidio upravo 2018. ili 2019., već da se postavljanje pastira odnosilo na kasnije razdoblje. Istaknuo je da je njegova izjava u tom dijelu svojevrsna korekcija ranijeg iskaza. Također je naveo da je tijekom godina viđao Tešijinu stoku na predmetnom području te da je ona prelazila cestu i dolazila do izvora.

16.4. Tužitelj Ivica Čubelić u dopunskom je saslušanju ostao u cijelosti kod svog ranijeg iskaza te je izričito tvrdio da se čin smetanja dogodio 7. lipnja 2021. Kao potvrdu toga istaknuo je potvrdu PGP Gračac od istoga dana kada je prijavio tuženicu zbog zauzimanja njegova zemljišta. Naveo je da predmetno zemljište posjeduje od 2016. kada je ono upisano u sustav ARKOD. Istaknuo je da je tuženica 2018. preko puta kupila manju parcelu na kojoj je izgradila drvenu odnosno montažnu kućicu dok je na predmetnom zemljištu postojao izvor vode koji je tužitelj dopuštao koristiti različitim vlasnicima stoke, uključujući i tuženici. Prema njegovu iskazu, tuženica je nakon napajanja stoke prolazila određenim koridorom preko njegovih čestica natrag prema svojem zemljištu, ali joj nikada nije dopustio postavljanje električnog pastira na njegovu zemljištu. Tužitelj je izričito tvrdio da je upravo tuženica postavila električni pastir odnosno da je dala nalog svojim radnicima za njegovo postavljanje. Naveo je da su ga o postavljenom pastiru najprije obavijestili njegovi radnici, a potom ga je i sam vidio. Prema njegovu iskazu, u lipnju 2021. tuženica je djelomično otvorila njegovu postojeću električnu ogradu i postavila svoj električni pastir na dio njegova pašnjaka čime je njegova stoka onemogućena u pristupu izvoru vode i tom dijelu pašnjaka. Tužitelj je također tvrdio da tuženica i njezin suprug imaju problem s nadzorom stoke, da njihova stoka nekontrolirano luta te da su zbog toga postojale i intervencije policije i pritužbe drugih osoba. U odnosu na vrijeme kada je saznao za smetanje, tužitelj je ustrajao na tome da je za postavljanje električnog pastira saznao 7. lipnja 2021.

16.5. Iz iskaza svjedoka proizlaze određene podudarnosti, ali i međusobne razlike. Borislav Vojnović i Marinko Tulumović uglavnom potvrđuju da je tužitelj predmetno područje koristio prije Tešije te da je Tešija odnosno njegova stoka na tom

području prisutna kasnije dok svjedok Ivan Tešija tvrdi suprotno i ističe višegodišnje korištenje predmetnih pašnjaka od strane sebe i supruge.

16.6. Za pitanje pravodobnosti tužbe posebno je značajan iskaz svjedoka Ivana Tešije koji je naveo da je tužitelj uz predmetne nekretnine prolazio svakodnevno i da je stoku i korištenje zemljišta morao uočiti nekoliko mjeseci prije podnošenja tužbe. S druge strane, tužitelj tvrdi da je za konkretan čin smetanja odnosno za postavljanje električnog pastira na njegovom posjedu saznao tek 7. lipnja 2021.

17. Tužitelj je tužbu podnio 6. srpnja 2021. dok tvrdi da je za čin smetanja i njegovog počinitelja saznao 7. lipnja 2021. kada je nakon njegove prijave policija izašla na teren i kada je na predmetnom pašnjaku zatekao električni pastir.

18. Sama činjenica da je tužitelj prolazio predmetnom cestom ne dokazuje kada je točno vidio električnog pastira, kada je shvatio da je postavljen na njegovom zemljištu niti kada je saznao tko ga je postavio. Isto tako, činjenica da je električni pastir bio postavljen već u travnju 2021. sama po sebi ne znači da je tužitelj istoga dana ili neposredno nakon toga saznao za čin smetanja i počinitelja.

19. U tom je smislu sud u ponovljenom postupku cijenio da iz potvrde Policijske uprave zadarske, Postaje granične policije Gračac od 7. lipnja 2021. proizlazi da je tog dana policija postupala upravo po prijavi tužitelja, da je na predmetnom području zatekla pašnjak ograđen električnim pastirom koji je bio u funkciji te da je tužitelj prijavio nezakonito zauzimanje zemljišta od strane osoba povezanih s OPG-om „Marina Tešija“.

20. Jednako tako, sud je cijenio i iskaz svjedoka Gorana Tomića, policijskog službenika koji je potvrdio da je postupao po pozivu tužitelja i da je sastavio predmetnu potvrdu. Njegovo saznanje odnosilo se na stanje zatečeno 7. lipnja 2021.

21. Okolnost da su određeni svjedoci naveli da su krave tuženice bile na predmetnom terenu tijekom proljeća 2021. ne dokazuje sama po sebi trenutak u kojem je tužitelj saznao za čin smetanja i njegovog počinitelja. Jednako tako, činjenica da je tužitelj prolazio cestom uz predmetne nekretnine ne dokazuje sama po sebi da je prije 7. lipnja 2021. znao da je na njegovom posjedu postavljen električni pastir niti da je znao tko ga je postavio.

22. Stoga, polazeći od sadržaja dokaza, a osobito od toga da je sam tužitelj naveo 7. lipnja 2021. kao dan kada je uočio stanje koje smatra smetanjem te da nije izveden pouzdan dokaz kojim bi se utvrdilo da je prije tog datuma stvarno znao za postavljanje električnog pastira i osobu koja ga je postavila, valja zaključiti da je subjektivni rok iz članka 21. stavka 3. ZVDSP-a počeo teći najkasnije 7. lipnja 2021. pa budući da je podnesena 6. srpnja 2021., dakle unutar 30 dana (od 7. lipnja 2021.) tužba je pravodobna.

23. Nadalje, u odnosu na pitanje posljednjeg mirnog posjeda, iskazi svjedoka Borislava Vojnovića i Marinka Tulumovića u bitnim dijelovima podupiru tvrdnju tužitelja da je predmetno zemljište koristio prije tužene i njezina supruga. Borislav Vojnović izričito je naveo da tužitelj predmetne nekretnine koristi od 2013. ili 2014. te da je tužitelju davao svoje zemljište u neposrednoj blizini za napasanje stoke. Također je

naveo da je tužiteljeva stoka bila pod nadzorom pastira i ograđena električnim pastirom. Marinko Tulumović također je naveo da na predmetnom području do 2018. ili 2019. nije bilo Tešijine stoke, već stoke tužitelja te da je Tešija svoju stoku dovezao tek 2019. ili 2020. Ovi iskazi, promatrani zajedno, potvrđuju tvrdnju tužitelja da je prije Tešije na predmetnom području upravo on faktično koristio zemljište i napasao stoku.

24. Prema iskazu tužitelja, odlučujući događaj nastao je kada je tuženica odnosno osobe koje su postupale po njezinu nalogu, postavila električni pastir na dijelu zemljišta koji je tužitelj smatrao svojim posjedom. Tužitelj tvrdi da nikada nije dopustio tuženici postavljanje takve ograde te da je njezinim postavljanjem njegova stoka onemogućena u pristupu dijelu pašnjaka i izvoru vode.

25. Stoga, po ocjeni suda, upravo postavljanje električnog pastira predstavlja konkretan čin kojim je izmijenjeno dotadašnje stanje posjeda.

26. U takvoj činjeničnoj situaciji sud je utvrđivao jesu li ispunjene zakonske pretpostavke za pružanje posjedovne zaštite odnosno je li tužitelj neposredno prije navodnog čina smetanja bio posljednji mirni posjednik predmetnog zemljišta. U tom su pogledu značajni iskazi Borislava Vojnovića i Marinka Tulumovića. Svjedok Vojnović je naveo da tužitelj predmetno područje koristi još od 2013. ili 2014. dok je svjedok Tulumović naveo da na tom području do pojave Tešijine stoke viđao stoku tužitelja. Obojica svojim iskazima u određenoj mjeri potvrđuju da je tužitelj predmetno područje koristio prije Tešije.

27. Tužitelj je u svom iskazu naveo da je na predmetnom području imao svoju stoku, svog pastira i vlastiti električni pastir te da je dopuštao drugim poljoprivrednicima korištenje izvora vode. Prema njegovim navodima, tuženici je dozvolio da dovodi stoku do izvora, ali joj nije dopuštao postaviti vlastitu ogradu.

28. S druge strane, svjedok Ivan Tešija u svom iskazu naveo je da su on i njegova supruga predmetno područje koristili više godina i da tužitelj nije bio stvarni posjednik predmetnih površina u opsegu koji tvrdi.

29. Iz navoda stranaka i provedenih dokaza proizlazi da među strankama nije bilo sporno da se predmetni prostor koristio kao pašnjak te da su na njemu u određenom razdoblju napasane krave. Nije bilo sporno niti da je OPG Ivica Ćubelić bio evidentiran u ARKOD sustavu na predmetnom području. Nije bilo sporno ni da se na predmetnom zemljištu nalazio električni pastir koji je bio u funkciji te da su na predmetnom području bile krave tuženice.

30. Sporno je, prije svega, je li tužitelj u trenutku postavljanja električnog pastira bio posljednji mirni posjednik predmetnog zemljišta. Tužitelj tvrdi da je predmetne nekretnine koristio kao pašnjake za ispašu svoje stoke i da je njegovo korištenje bilo evidentirano u ARKOD sustavu. Tuženica, s druge strane, tvrdi da tužitelj predmetne nekretnine nije faktično koristio, već da su ih od ranije za ispašu koristili ona i njezin suprug.

31. Sporno je nadalje je li postavljanjem električnog pastira došlo do oduzimanja odnosno smetanja tužiteljeva posljednjeg mirnog posjeda.

32. Sporno je i tko je konkretno postavio električni pastir odnosno tko je dao nalog za njegovo postavljanje. Tužitelj čin smetanja pripisuje tuženici kao vlasnici OPG-a „Marina Tešija“ dok tuženica osporava pasivnu legitimaciju navodeći da ona osobno nije postavila električni pastir niti je naložila njegovo postavljanje.

33. Sud je iskaze svjedoka i stranaka ocijenio pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, vodeći računa o njihovoj neposrednosti, izvoru saznanja te suglasnosti s drugim izvedenim dokazima.

34. Iz iskaza Borislava Vojnovića proizlazi da predmetne nekretnine inače koristi tužitelj te da je električni pastir bio postavljen u rano proljeće 2021. odnosno u ožujku ili travnju. Svjedok je naveo i da su se na tom području nalazile krave povezane s Tešijom sve do lipnja odnosno srpnja. Njegov iskaz podupire zaključak da je električni pastir postojao prije 7. lipnja 2021., ali sam po sebi ne dokazuje kada je tužitelj za njegovo postavljanje saznao.

35. Svjedoci Jovica Širić i Ivica Baković naveli su da su krave tuženice 1. lipnja 2021. odvedene u Čemernicu. Njihovi iskazi objašnjavaju zbog čega policija 7. lipnja 2021. nije zatekla stoku na predmetnom pašnjaku, iako je zatekla električni pastir. Sud stoga činjenicu da policijska potvrda ne navodi zatečenu stoku ne smatra dokazom da stoka tuženice prethodno nije bila na zemljištu.

36. Iz iskaza svjedoka Dražena Opančara, veterinara, proizlazi da je na predmetnom području bio 2020. po pozivu tužitelja te da je tužiteljeva stoka tamo bila 2019. i vjerojatno tijekom 2020. Njegov iskaz stoga predstavlja dokaz o ranijem korištenju terena od strane tužitelja, ali nije neposredan dokaz o tome tko je koristio zemljište u proljeće 2021.

37. Svjedok Nermin Ajkić koji je prethodno bio zaposlen kod tužitelja, naveo je da su Tešijine krave tijekom 2021. bile na predmetnom području te da je tada postavljen električni pastir. Njegov iskaz također potvrđuje postojanje električnog pastira i stoke tuženice prije 7. lipnja 2021.

38. Svjedok Ivan Tešija iskazivao je da je stoka dio obiteljskog OPG-a te da tužitelj predmetno područje koristi odnosno prijavljuje u ARKOD-u, ali da ga faktično ne koristi na način kako tvrdi. Ovaj iskaz potvrđuje da je stoka bila povezana s OPG-om Marine Tešija te da je svjedok neposredno sudjelovao u njezinu vođenju. S obzirom da je stoka bila u vlasništvu OPG-a te da je predmetno zemljište korišteno za potrebe tog OPG-a, tada činjenica da je svjedok Ivan Tešija fizički sudjelovao u postavljanju električnog pastira ne isključuje zaključak da je faktična vlast nad zemljištem izvršavana za račun tuženice.

39. Svjedok Hrvoje Del Vecchio, službenik Agencije za plaćanje u poljoprivredi, iskazao je da je 2016. i 2017. na predmetnom području zatekao tužiteljevu stoku. Njegov iskaz potvrđuje da je tužitelj ranije stvarno koristio predmetno zemljište za ispašu.

40. Iz iskaza svjedoka Marinka Tulumovića proizlazi da je na tom području viđao stoku Tešija i da je vidio Tešiju i radnike kako postavljaju električni pastir na području koje je prema njegovoj orijentaciji odgovaralo predmetnom terenu. Ovaj iskaz važan je

pri ocjeni činjenice da je električni pastir bio povezan s Tešijama, ali sam po sebi ne određuje trenutak kada je tužitelj za taj događaj saznao. Svjedok Marinko Tulumović iskazao je da je na predmetnom području viđao stoku Tešija te da je vidio Tešiju i radnike kako postavljaju električni pastir. Ovaj iskaz neposredno povezuje osobe povezane s OPG-om Marine Tešija s postavljanjem električne ograde.

41. Policijski službenik Goran Tomić potvrdio je da je 7. lipnja 2021. izašao na teren po prijavi tužitelja i sastavio potvrdu o postupanju. Međutim, nije mogao potvrditi kada je električni pastir postavljen niti kada je tužitelj za njega saznao.

42. Iz iskaza tužitelja proizlazi da predmetnom cestom prolazi često, a u ljetnom razdoblju gotovo svakodnevno. Ta okolnost sama po sebi ne znači da je tužitelj određenog dana morao uočiti električni pastir niti da je znao tko ga je postavio.

43. Sud je posebno ocijenio ARKOD evidenciju odnosno činjenicu da je određena površina u ARKOD sustavu bila evidentirana na OPG Ivce Ćubelića. Sama ARKOD evidencija ne predstavlja dokaz vlasništva, međutim, predstavlja relevantnu okolnost koju sud mora ocijeniti zajedno s ostalim dokazima. U konkretnom slučaju njezina dokazna vrijednost proizlazi iz činjenice da je podudarna s iskazima svjedoka koji su potvrdili da je tužitelj stvarno koristio predmetne površine za ispašu stoke.

44. Sud je izvršio uvid u spise Psp-1/2023 i Psp-6/2022 koji su se pred ovim sudom vodili u odvojenim postupcima između stranaka odnosno osoba povezanih s predmetnim korištenjem zemljišta.

44.1. Uvidom u spis poslovni broj Psp-1/2023 utvrđeno je da je rješenjem od 27. lipnja 2025. odbijen tužbeni zahtjev Ivce Ćubelića za zaštitu posjeda u cijelosti. Sud je zaključio da tužitelj nije dokazao da je prije navodnog smetanja stvarno imao posljednji mirni posjed spornih parcela i električnog pastira odnosno da je nad tim zemljištem ostvarivao faktičnu vlast. ARKOD podaci nisu prihvaćeni kao dokaz stvarnog posjeda jer su se upisi temeljili na izjavama poljoprivrednika, a sporni podaci su u međuvremenu brisani. Sud također nije našao dovoljno drugih objektivnih dokaza poput fotografija, snimki ili dokaza o oštećenju ograde kojima bi se potvrdilo da su tuženici pomaknuli električnog pastira. Iskaze svjedoka koji su potvrđivali navode tužitelja sud je ocijenio pristranima ili nedovoljno potvrđenima drugim dokazima dok je iskaz tuženika Ivana Tešije ocijenio uvjerljivijim. Zbog toga je tužbeni zahtjev odbijen, a tužitelju je naloženo da tuženicama naknadi parnične troškove sa zateznim kamatama. Županijski sud u Zagrebu je rješenjem poslovni broj GŽ-3697/2025-2 od 27. siječnja 2026. odbio žalbu tužitelja i potvrdio odluku ovog suda. Drugostupanjski sud je zaključio da prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede postupka te da je pravilno ocijenio izvedene dokaze. Posebno je naglasio da se u postupku zbog smetanja posjeda raspravlja samo o posljednjem mirnom posjedu i konkretnom činu smetanja, a tužitelj svojim dokazima nije uspio dokazati prethodni posjed. Županijski sud prihvatio je ocjenu prvostupanjskog suda o vjerodostojnosti svjedoka i zaključio da žalbeni navodi uglavnom predstavljaju pokušaj drukčije ocjene već izvedenih dokaza.

44.2. Uvidom u spis poslovni broj Psp-6/2022 utvrđeno je da je rješenjem poslovni broj Psp-6/2022-23 od 26. listopada 2023. odbijen tužbeni zahtjev Ivce Ćubelića za zaštitu posjeda jer nije dokazao da je bio posljednji mirni posjednik spornog dijela zemljišta. Sud je utvrdio da se na zemljištu od 2016. faktično napasala

stoka OPG-a Marine Tešije dok tužitelj nije dokazao da je ondje napasao svoju stoku. Sam upis tužitelja u ARKOD nije bio dovoljan dokaz posjeda jer ARKOD evidencija sama po sebi ne dokazuje ni vlasništvo ni posjed. Sud je također zaključio da Ivan Tešija nije bio samostalni posjednik nego pomoćnik u posjedovanju svoje supruge Marine Tešije čije su krave bile na spornom zemljištu. Zbog toga je utvrdio nedostatak aktivne legitimacije tužitelja i pasivne legitimacije tuženika te odbio i zahtjev za privremenu mjeru. Tužitelju je naloženo da tuženiku naknadi troškove postupka. Županijski sud u Sisku je rješenjem poslovni broj GŽ-780/2023-3 od 24. srpnja 2025. potvrdio odluku ovog suda glede glavnog zahtjeva, ali je drugačije ocijenio pojedine okolnosti. Naglasio je da ARKOD upis sam po sebi ne dokazuje posjed, ali je utvrdio da je tužitelj prema službenim evidencijama bio aktivno legitimiran podnijeti tužbu. Međutim, tužitelj ipak nije dokazao da je tuženik počinio konkretan čin smetanja posjeda 26. svibnja 2020. pa je tužbeni zahtjev pravilno odbijen. Županijski sud prihvatio je i zaključak da je tuženik bio samo pomoćnik u posjedovanju svoje supruge Marine Tešije. Istodobno je ocijenio da je tuženik svojim postupanjem, dovođenjem stoke i postavljanjem električnog pastira na zemljištu koje je u ARKOD-u bilo evidentirano na tužitelja dao povoda za pokretanje parnice. Zbog toga je preinačio odluku o troškovima i odredio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

45. Za osnovanost tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari odlučno je utvrditi tko je imao posljednji mirni posjed neposredno prije nastanka smetanja. Pritom, tužitelj ne mora dokazati vlasništvo nad nekretninama niti jače pravo na posjed. Mora dokazati da je upravo on imao faktičnu vlast nad predmetnim prostorom neposredno prije čina smetanja.

46. U tom smislu sud je cijenio činjenicu da je tužitelj predmetno zemljište koristio za ispašu stoke u ranijem razdoblju što potvrđuju pojedini svjedoci, osobito Dražen Opančar koji je govorio o tužiteljevoj stoci na tom području 2019. i 2020. kao i službene evidencije koje potvrđuju prijavljeno poljoprivredno korištenje.

47. S druge strane, iskazi svjedoka potvrđuju da je u proljeće 2021. na predmetnom području bila stoka OPG-a „Marina Tešija“ te da je električni pastir postavljen radi ograđivanja prostora za tu stoku.

48. Međutim, samo faktično prisustvo stoke tuženice na zemljištu ne znači da je tužitelj prestao biti posljednji mirni posjednik. Za prestanak tužiteljeva posjeda potrebno je utvrditi da je prije čina smetanja došlo do faktičnog oduzimanja posjeda odnosno da je tuženica ili osoba za koju odgovara već ranije uspostavila takvu faktičnu vlast kojom je tužitelj bio isključen iz posjeda.

49. U tom smislu odlučno je razlikovati ranije povremeno ulaženje ili napasanje stoke od trajnog i samovlasnog oduzimanja posjeda. Sam ulazak tuđe stoke na zemljište ne mora nužno značiti potpuno oduzimanje posjeda dok postavljanje električnog pastira kojim se određena površina ograđuje i fizički onemogućava drugom korištenje može predstavljati konkretan čin kojim se postojeći posjed oduzima ili bitno uznemirava.

50. Na temelju ukupno provedenih dokaza sud je utvrdio da je tužitelj prije predmetnog događaja imao faktičnu vezu s predmetnim pašnjakom, da je predmetne

nekretnine koristio za ispašu u ranijem razdoblju te da je njegovo korištenje bilo evidentirano u službenim poljoprivrednim evidencijama.

51. Činjenica da je tuženica u proljeće 2021. na istom području napasala svoju stoku ne može sama po sebi dovesti do zaključka da tužitelj više nije imao posjed osobito ako se uzme u obzir da se predmet spora odnosi upravo na čin ograđivanja električnim pastrom kojim je tužitelj isključen iz daljnjeg korištenja.

52. Iz provedenih dokaza proizlazi da je na predmetnom području bio postavljen električni pastir koji je bio u funkciji te da je služio za ograđivanje prostora na kojem se napasala stoka OPG-a „Marina Tešija“.

53. Postavljanje električnog pastira predstavlja fizičko ograđivanje prostora i time ograničavanje mogućnosti drugoj osobi da koristi zemljište na dotadašnji način. S obzirom da je nesporno utvrđeno da je tužitelj neposredno prije toga imao posljednji mirni posjed predmetnog prostora, takvo ograđivanje predstavlja čin kojim mu se posjed oduzima odnosno kojim se njegova faktična vlast uznemirava.

54. U tom smislu nije odlučno je li tuženica imala određeni pravni interes za korištenje zemljišta, je li smatrala da ima pravo napasati svoju stoku niti je li zemljište bilo pravilno evidentirano u ARKOD sustavu. Posjedovna parnica ne služi odlučivanju o tome tko ima pravo koristiti zemljište, nego isključivo o tome tko je imao posljednji mirni posjed i tko je taj posjed samovlasno smetao.

55. Posebno je potrebno ispitati prigovor tuženice da ona osobno nije postavila električni pastir.

56. Iz provedenih dokaza proizlazi da je električni pastir postavljen radi ograđivanja prostora na kojem se napasala stoka OPG-a „Marina Tešija“. Iz iskaza Marinka Tulumovića proizlazi da je vidio Ivana Tešiju i radnike kako postavljaju električni pastir na području koje odgovara predmetnom terenu.

57. Tužbeni zahtjev ne temelji se na tvrdnji da je tuženica nužno vlastitim rukama postavila električni pastir, nego da je kao vlasnica OPG-a „Marina Tešija“ izvršila odnosno organizirala čin kojim je tužitelju oduzet posjed.

58. U posjedovnoj parnici odlučno je pitanje tko je faktično izvršio čin smetanja odnosno tko ga je poduzeo, naložio ili organizirao. Ako je električni pastir postavljen radi korištenja prostora za potrebe OPG-a tuženice i po njezinoj odluci odnosno nalogu, tada je tuženica pasivno legitimirana neovisno o tome je li osobno sudjelovala u fizičkom postavljanju ograde.

59. Pritom je posebno značajno razlikovati položaj tuženice od položaja njezina supruga Ivana Tešije. Činjenica da je Ivan Tešija neposredno sudjelovao u postavljanju električnog pastira ne isključuje odgovornost tuženice ako je postupao u okviru OPG-a „Marina Tešija“.

60. Sud je sve provedene dokaze ocijenio pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti.

61. Policijska potvrda od 7. lipnja 2021. dokazuje da je toga dana na predmetnom području zatečen električni pastir i da je policija postupala po prijavi tužitelja, ali ne dokazuje datum njegova postavljanja.

62. Iskazi svjedoka potvrđuju da je električni pastir bio postavljen prije 7. lipnja 2021. i da je služio za potrebe stoke povezane s OPG-om Marina Tešija.

63. Iskazi svjedoka koji govore o ranijem korištenju predmetnog zemljišta od strane tužitelja potvrđuju njegovu faktičnu vezu s predmetnim prostorom prije događaja iz 2021.

64. ARKOD evidencija predstavlja dodatni dokaz o prijavljenom korištenju poljoprivrednog zemljišta, ali ne i dokaz prava vlasništva ili posjeda.

65. Kada se svi navedeni dokazi promatraju zajedno, sud nalazi dostatnu činjeničnu osnovu za zaključak da je tužitelj imao posljednji mirni posjed predmetnog prostora prije nego što je električnim pastirom prostor ograđen za potrebe stoke OPG-a „Marina Tešija“ te da je time došlo do promjene dotadašnjeg faktičnog stanja na štetu tužitelja.

66. Slijedom svega navedenog, sud nalazi da su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke za pružanje posjedovne zaštite.

67. Tužitelj je dokazao postojanje posljednjeg mirnog posjeda predmetnih nekretnina odnosno njihovo faktično korištenje prije predmetnog događaja kao i činjenicu da je taj posjed oduzet postavljanjem električnog pastira.

68. Dokazano je da je električni pastir bio postavljen radi ispaše stoke OPG-a „Marina Tešija“ te da je takvim postupanjem tužitelju onemogućeno dotadašnje korištenje predmetnog zemljišta.

69. Tuženica ne može uspješno otkloniti svoju pasivnu legitimaciju pozivanjem na činjenicu da električni pastir nije osobno postavila ako je isti postavljen radi korištenja zemljišta za potrebe njezina OPG-a i po njezinoj odluci odnosno nalogu.

70. Pritom nije odlučno je li tuženica smatrala da ima pravo koristiti predmetno zemljište niti je odlučno pitanje vlasništva ili pravnog temelja korištenja. U skladu s člankom 22. stavkom 2. ZVDSP-a sud štiti posljednje faktično stanje posjeda, a ne odlučuje o pravu na posjed.

71. Budući da je tužba podnesena unutar 30 dana od trenutka kada je tužitelj dokazano saznao za čin smetanja i počinitelja, nema zapreke za pružanje sudske zaštite.

72. S obzirom na to da je utvrđeno da je tužitelj bio posljednji mirni posjednik te da je njegov posjed samovlasno smetan postavljanjem električnog pastira, osnovan je i zahtjev za uspostavu ranijeg posjedovnog stanja.

73. Uspostava ranijeg posjedovnog stanja podrazumijeva uklanjanje prepreke kojom je posjed oduzet odnosno uznemiren. U konkretnom slučaju takvu prepreku predstavlja električni pastir postavljen preko predmetnih nekretnina.

74. Stoga je tuženici naloženo uklanjanje električnog pastira s dijela nekretnina označenog u skici lica mjesta i dopuni nalaza društva Geo-Lika izrađenima po ovlaštenom geodetskom vještaku na način kako je navedeno u izreci ovog rješenja.

75. Osnovan je i zahtjev kojim se tuženici zabranjuje svako takvo ili slično smetanje tužiteljeva posjeda ubuduće jer upravo takva zabrana predstavlja zakonom predviđeni oblik posjedovne zaštite iz članka 22. ZVDSP-a.

76. U odnosu na prijedlog za određivanje privremene mjere sud je posebno cijenio postojanje pretpostavki propisanih Ovršnim zakonom.

77. Budući da je glavnim zahtjevom tužitelj ostvario posjedovnu zaštitu i da je odluka o glavnoj stvari donesena, po ocjeni suda prestaje potreba za određivanjem privremene mjere koja bi trajala do pravomoćnog okončanja postupka odnosno njezina se svrha mora ocijeniti u odnosu na konačnu odluku o glavnom zahtjevu. U konkretnom slučaju, po ocjeni suda, njezino određivanje više nema svrhe.

78. Odluku o troškovima sud je donio primjenom odredbe članka 154 stavka 1 ZPP-a kojom je određeno je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove.

79. Odredbom članka 155 stavka 1 ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice, a odredbom stavka 2 istog članka propisano je da će se troškovi odmjeriti prema tarifi ako je propisana za nagrade odvjetnika ili za druge troškove.

80. Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 138/2023. i 107/2025. - dalje u tekstu: Tarifa) u Tbr. 7 točki 2 propisano je da u postupku radi smetanja posjeda odvjetniku pripada jednokratna nagrada u visini od 250 bodova koja obuhvaća najviše do četiri radnje za svaki prvostupanjski postupak te za svaku daljnju radnju u postupku nagrada u visini od 50 bodova.

81. Postupak povodom ukidne odluke smatra se novim prvostupanjskim postupkom i odvjetniku u tom postupku pripada nagrada iz ovog tarifnog broja.

82. S obzirom na to da su bili opravdani sud je tužitelju priznao prema Tbr. 7 t. 2 Tarife priznao trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u postupku poslovni broj Psp-9/2021 u visini jednokratne nagrade u visini od 250 bodova s pripadajućim PDV-om od 25% što iznosi 625,00 EUR, trošak sastava žalbe protiv rješenja o smetanju posjeda Psp-9/2021 u visini od 100 bodova (Tbr. 10 točka 2 Tarife) s pripadajućim PDV-om od 25% što iznosi 250,00 EUR-a i trošak zastupanja u ovom postupku u visini jednokratne nagrade u visini od 250 bodova (Tbr. 7 t. 2 Tarife) s pripadajućim PDV-om od 25% što iznosi 625,00 EUR, dakle ukupno 1.500,00 EUR-a. Tužitelju je priznat i trošak vještačenja u iznosu od 597,25 EUR-a, trošak sudske

pristojbe za tužbu u iznosu od 26,55 EUR-a i trošak sudske pristojbe za rješenje o smetanju posjeda u postupku Psp-9/2021 u iznosu od 26.55 EUR-a.

83. Dakle, tužitelju je priznat trošak u ukupnom iznosu od 2.150,35 EUR-a.

84. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci rješenja.

U Gospiću 5. listopada 2026.

Sudac:

Mirjana Kosanović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

1. Marko Kolanović, odvjetnik u Zadru, Braće Vranjanin 6b
2. Ante Ćurković, odvjetnik iz Splita, Vukovarska 150

Broj zapisa: **9-3088e-18160**

Kontrolni broj: **08cae-6e7e1-bf566**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.